

[Grethe Larsen]

at være syg, når man f.eks. er syg en enkelt dag, kan det ikke undgå at virke, som om man indirekte bliver beskyldt for at pjække fra sit arbejde.

Derfor synes vi, det er fint, og det glæder os, at både regeringen og det radikale parti nu har indset, at karensdagsloven er og bliver en umulig lov, og at de derfor vil stå ved deres løfte fra i foråret om at få den afskaffet.

Som jeg sagde før, vil vores mere detaljerede kommentarer komme i næste uge, når lovforslaget er på dagsordenen.

Aase Olesen (RV):

Med dette teknisk fuldkomne beslutningsforslag, hvormed man ønsker at fastholde regeringens løfte om at afskaffe karensdagen pr. 1. januar 1987, har Socialdemokratiet trådt helt nye veje i det parlamentariske system. Der findes vel næppe en bedre vej til at sikre en opposition maksimal indflydelse!

Det Radikale Venstre ser nu hen til, at Socialdemokratiet vil fremsætte tilsvarende forslag om at fastholde regeringen på de øvrige 166 forslag, som var indeholdt i lovkataloget.

Birgith Mogensen (CD):

Dette beslutningsforslag må vist siges at være et slag i luften og måske et forsøg på at tage æren for, at karensdagen bliver ophævet. Forslagsstillerne ved udmærket godt, at vi på onsdag i næste uge skal førstebehandle socialministerens forslag om ophævelse af karensdagen. Sådan noget pjat!

Arne Bjerregaard (KRF):

Jeg tror, jeg i modsætning til de øvrige vil sige, at det er et udmærket forslag, som er fremkommet fra Socialdemokratiet. Det er, ligesom det har løftet debatten op over det kedelige jordsmon og op i de højere luftlag. Havde Socialdemokratiet ikke fremsat dette forslag, havde vi ikke fået disse herlige indlæg, og jeg synes, det er behageligt en gang imellem at få den slags, også her i Folketinget.

Derfor vil jeg altså ikke sige Socialdemokratiet utak. Men da forslaget mission nu er opfyldt, synes jeg godt, man kunne tage forslaget tilbage.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er jo en ny situation her i Tinget. Jeg må indrømme, at man for en gangs skyld har behandlet Socialdemokratiets forslag sådan, som man plejer at behandle Fremskridtspartiets. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan hr. Svend Auken opfatter det, om han opfatter det på samme måde, som jeg indimellem opfatter hvordan man behandler vores forslag.

Jeg synes, det er forkert, når man siger, at Socialdemokratiet prøver at tage æren for det her forslag. Det er jo nok det, der ligger bag Socialdemokratiets meget enkle beslutningsforslag. Men sandheden er, at det er et af de sidste slør, der ryger for den borgerlige regering. Det er en af de sidste ting, den borgerlige regering går med til. Nu venter vi bare på, at vi også får indført ØD, inden den borgerlige regering udskriver valg. Så er der faktisk ingen slør tilbage.

Jeg tror nok, at jeg vil gemme skytset til onsdag i næste uge og rette en masse gode spørgsmål til socialministeren vedrørende karensdagens afskaffelse.

Svend Auken (S):

Som sagt er formålet med dette forslag opfyldt. Vi har fået et regeringsforslag i går, og det kommer til behandling i næste uge. Derfor tager vi naturligvis forslaget tilbage og forstår ikke helt alle de mavesure bemærkninger, der er fremsat i den anledning.

Jeg er enig i, at den detaljerede diskussion om den skadevirkning, den skadevoldende kraft, karensdagsloven har haft, rettelig hører hjemme under første behandling af ministerens forslag. I den forbindelse hører en lang række spørgsmål om metoden, ministeren har valgt – ikke mindst, at man lader de små arbejdsgivere finansiere en væsentlig del af afskaffelsen af karensdagen, hvad vi i Socialdemokratiet klart er modstandere af – hjemme under førstebehandlingen af ministerens forslag.

Så det her med æren, der som bekendt er det fagreste træ i skoven: Socialdemokratiet er ikke interesseret i nogen ære i forbindelse med fjernelsen af den skamplet, som karensdagsloven har været på vor sociale lovgivning i hele perioden.

Vi forstår ikke, at de partier, der i sin tid påførte befolkningen den belastning, karens-

[Svend Auken]

dagen har været, nu er så fantastisk stolte af, at det er dem selv, der afskaffer den igen. Når man har begået en dumhed og man har indrømmet, at det var en dumhed, så plejer man at være en anelse beskedene og gå hen i et hjørne og vende ansigtet ind mod væggen. Men her har man altså en socialminister, der slår sig – ja undskyld, jeg skal ikke komme for tæt på – for brystet vedrørende en lovgivning, som aldrig nogen sinde burde have været gennemført, og som man nu i al anstændighed får afskaffet.

Jeg må i øvrigt konstatere, at vi har fremsat forslag om ophævelse af karensdagsloven ganske mange gange, hvor de selv samme partier, som i dag er så stolte af, at de omsider er kommet til fornuft, argumenterede kraftigt for bevarelse af karensdagen.

Vi tager altså forslaget tilbage.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg synes, at vi alle skal gemme noget af krudtet til næste onsdag og tage den debat om karensdagen, vi så skal have. Jeg synes bare, at af hensyn til historieskrivningen må jeg på regeringspartierne vegne tage afstand fra udtrykket, at vi er mavesure. Vi synes, Socialdemokratiet er totalt til grin. Og i øvrigt tager vi det med temmelig stor munterhed.

Formanden:

Forslagsstillerne har nu meddelt, at de ønsker at tage forslaget til folketingsbeslutning tilbage. Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget til folketingsbeslutning bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af de nedsatte satser på 70 pct. og 55 pct. i forbindelse med uddannelsesstilbud i henhold til arbejdstilbudsloven.

Af Svend Auken (S) m.fl.
(Fremsat (omtrykt) 7/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Her har vi yderligere en blomst fra den socialdemokratiske overbudsbuket. Jeg synes i og for sig, at hvis vi kunne få Socialdemokratiet til at starte debatten med at tage sit forslag tilbage, så ville det være nemmere, end hvis man venter med at gøre det til slutningen af debatten. Hr. Svend Auken har ikke tid til at høre efter. Så må vi jo svare på forslaget alligevel.

Folketinget skal opfordre regeringen til inden 1. november 1986 at ophæve bestemmelsen, hvorefter langtidsløse får forlænget dagpengereetten med en gradvis nedsættelse af dagpengebeløbet til 70 pct. og senere 55 pct. Det synes jeg faktisk er en dårlig idé, og det er der flere grunde til.

For det første er det sådan, at de medlemmer, som i dag er på forlænget dagpengeret, dvs. enten på 70 pct. eller på 55 pct. af højeste dagpenge, ikke har opnået 1.040 timers arbejde i en arbejdsperiode uanset forlængelsesreglerne. Vi taler altså om personer, der tidligere ville være henvist til bistandshjælp. På nuværende tidspunkt er der tale om ca. 170 personer.

I dag får disse personer dagpenge, og de er stadig væk i arbejdsløshedskassesystemet. Hvis man fulgte det socialdemokratiske forslag, ville det medføre, at de pågældende ikke længere var berettigede til dagpenge. Man skulle altså sende dem fra dagpengesystemet over på bistandshjælp. Jeg tror egentlig ikke, at det er forslagsstillernes formål, men det er altså ikke desto mindre konsekvensen, hvis man gennemfører det socialdemokratiske forslag, at de ca. 170 personer af Socialdemokratiet vil blive henvist til bistandshjælp.

Dernæst vil jeg godt sige, at de ændringer, der blev gennemført i arbejdstilbudsloven i juni 1985, skulle give ledige, som ikke opnår beskæftigelse efter ét arbejdstilbud, nye muligheder, enten muligheden for at uddanne sig i op til to år med uddannelsesyndelse eller muligheden for at starte en selvstændig virksomhed med en iværksætterydelse i op til 3½ år.

Formålet var at give de ledige en bedre mulighed for at komme i arbejde igen. Tidligere kunne gentagne arbejdstilbud veksle med lange mellemliggende ledighedsperioder, et system, der fastholdt de ledige i en passiv situation.